

این شماره: تب شوخی

پرونده
ویژه

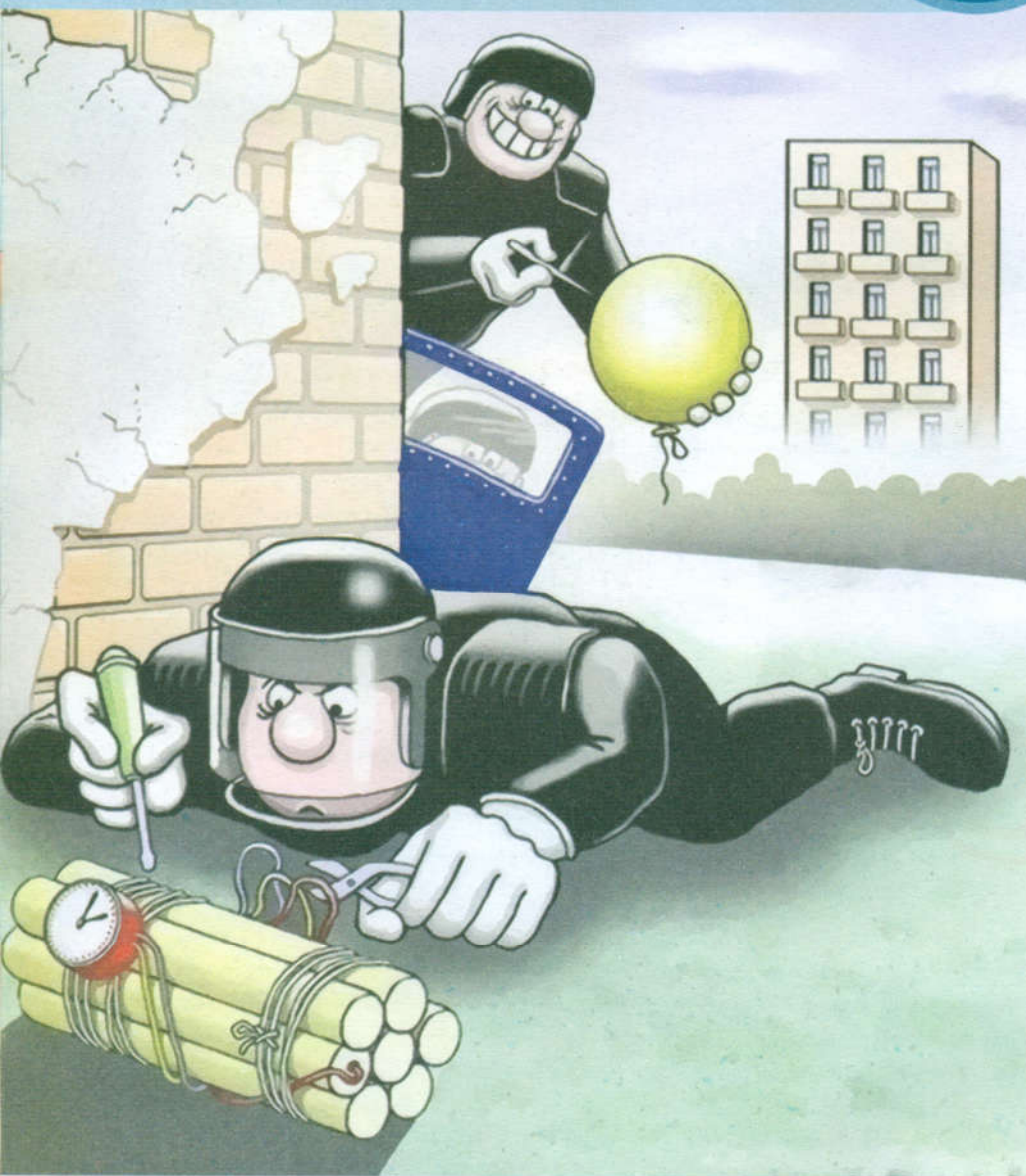
پرونده‌ای برای نمک‌پرانه‌های نسل جوان

می‌دانید چند تحقیق عمیق و واقعی در مورد روان‌شناسی شوخی در ایران انجام شده است؟ دقیقاً هیچی!

این در حالی است که یک مجله معتبر علمی به نام «تشریه بین‌المللی تحقیقات شوخی» در دنیا وجود دارد.

تنها اشاراتی که به شوخی در تحقیقات ایرانی شده است، مربوط به هیجان‌جویی دانشجویان تهرانی در خوابگاه است. هم دختران و هم پسران دانشجو، در ده اولویت اول هیجان‌جویی‌شان، از شوخی با یکدیگر نام برده بودند.

ما ایرانی‌ها آستانه خندیدن بالاتری نسبت به کشورهای غربی داریم. یعنی ما را دیرتر و دشوارتر می‌توان خندانند. زبان فارسی که به گفته دکتر نجم‌آبادی تبدیل به یک زبان ادبی و پر از ایهام شده است، بستر مناسبی برای استفاده و سوءاستفاده در قالب شوخی است. می‌گویند از هر صد جمله فارسی، شصت جمله کُرتابی دارد، یعنی می‌توان از آن برداشت‌های گوناگون کرد. پرونده ویژه این شماره، مربوط به همین موضوع است؛ «شوخی». در صفحات پیش‌رو سعی می‌کنیم از خوبی‌ها و بدی‌های شوخی برایتان بگوئیم.

«ورژن‌های شوخ طبعی»

«شوخی‌های یک دل‌تنگ تنها»

«هنر طنزپردازی در لحظه»

«گاهی انقباض، گاهی انقباض»

